

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. juli 1940.

12. årgang.

HERLIGE LØFTER

«Jesus trådte fram, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord, gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet I døper dem til Faderens og Sønnens og den Hellig Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt eder. Og se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.»

(Matt. 28, 18—20).

De ord som ovenfor er sitert, be-
stående av tre vers fra Mattæus
evangeliums otte og tjuende kapitel,
ligger i sin alminnelighet kalt for: Jesu
misjonsbefaling. At de bærer sin til-
del med rette, er opp og avgjort.

Hva har så dette ord å fortelle oss?
Det forteller oss først og fremst,
hvorledes menneskenes frelse lå Je-
sus tungt på hjertet. Hvor det var
nødvendig for ham, at evangeliets
budskap ble kunngjort for alle folke-
lag; for budskapet om Jesus, hans
død på korset, som verdens forsoner,
er han ble rammet av syndens straff
og dom, samt hans seierrike oppstan-
else fra de døde, er det eneste bud-
skap, gitt oss fra Gud til frelse. Alle
andre veier er stengt, enhver dør
utenom dette er lukket, og intet an-
et middel, kan bli oss til noen nytte.
Bare Jesus, og Jesus alene.

»Og det er ikke frelse i noen
annen; for det er heller ikke
noe annet navn under himme-
len, gitt blant mennesker, ved
hvilket vi skal bli frelst.»

(Ap.gj. 4, 12).

Han har gjort alt som gjøres skulle.
Golgataseieren var fullkommen, der-
for kunne ikke døden holde Jesus.
Han gikk ut fra dødsriket, med nøk-
kne både til døden og dødsriket. Alt

beseieredes av Guds sønn, han gjor-
de til intet han som hadde dødens
velde, det var djevelen. Hvilken vid-
underlig seier, for den fallne og slag-
ne menneskeslekt, dødsdømte og her-
jet av syndens tyranni og makt, elen-
dige, hjelpeløse og fortapt.

Å hvor det lå på frelserens hjerte
at alle skulle få høre dette herlige
budskap om den vidunderlige seier
som er vunnet, og de underbare mul-
ligheter som er tilstede for alle som
vil tro og motta. Ordet i ovenstående
vers forteller oss også at frelsen i
Kristus Jesus er for alle.

Guds gode og velbehagelige vilje,
og hans store, rike, varme, og altopp-
veiende kjærlighet, gjorde at han ga
oss Jesus og derigjennom muliggjor-
de frelse for alle, uten noen forskjell;
for Gud gjør ikke forskjell på folk.

«Guds nåde er åpenbaret til
frelse for alle mennesker.

(Tit. 2, 11).

Dog, kjennsgjerningene og erfarin-
gene viser oss, at det er overmåte
mektige krafter i virksomhet for å
hindre hvert eneste menneske i å nå
fram til denne dyrebare frelsesopp-
levelse. Satan, ondskapens åndehær
i himmelrommet, søker ved list og
makt å avverge ethvert tiltak hos
menneskene som gjordes i retning av
å få sin sjel frelst. Likeledes vil han
angripe og søke å ødelegge dem som
går med dette livgivende budskap, og
man kan få oppleve og erfare hvorle-
des makter og myndigheter står imot
på det alvorligste og undertiden kan
kampen kjennes tung og vanskelig.
Seierne kan synes så fjerne og van-
skelighetene så uovervinnelige. La
oss tenke et lite øyeblikk på dem som
fikk misjonsbefallingen første gang,
nemlig Jesu disipler. Hva fikk de

ikke oppleve av motstand, forfølgelse
og vanskeligheter i sitt virke for Gud.
Men løftet fra Jesu munn stod ved
makt og ble opplevet på de mest for-
underlige og storslagne måter. De
fikk oppleve at makten var gitt ham,
og at han ved sin makt kom sine
kjempende venner til hjelp, slik at
de mest vidunderlige seire ble vun-
net i Jesu underbare navn. De var
uovervinnelige, intet kunne stanse
dem. ikke forfølgelse, bånd eller feng-
sel, Herrens sak gikk av med en mek-
tig seier. Skarer ble vunnet for Je-
sus, sjuke ble hjulpet av med sine
sjukdommer og glede og lovsang lød
fra frigjorte sjeler, hvilken makt og
herlighet.

Også vi har opplevet løftets sann-
het gang på gang. Hvor ofte har vi
ikke stått der hjelpeløse og fattige,
nær ved å mistvile, alt har sett så
umulig ut. Det har vært så mange
hindringer og så uovervinnelige ting
synes å komme iveien. Men Jesus har
åpenbaret sin allmakt på sitt kjærlige
og underfulle vis. Han har banet vei,
seieren er blitt gjennomført ved hans
makt og hvor vidunderlig og salig å
ha en sådan venn som Jesus. Aldri
forandres han, aldri svikter, aldri er
han hjelpeløs og maktløs. Nei, han
har makten, både i himmelen og på
jorden. Og se, han er med sine
inntil verdens ende.

Å, hvilket løfte fra Jesu egen
munn. Skulle vi da ha grunn til å
frykte?

Hvorfor engstes vi og er redde?
Hvorfor plager vi oss med de mange,
mange unødige bekymringer?

Og vi kunne holde på å spørre,
hvorfor, hvorfor, og hvorfor?

La oss da stanse for disse tanker:
«All makt? I himmelen og på jor-
den!» Og se? Jeg er med eder alle
dager inntil verdens ende.

Så give du oss alle nåde til i full
fortrøstning å hvile i dine evige løf-
ter.

Josef Ruud.

SPREDTE FELTER

DRAMMEN:

I Drammen har møtene vært holdt hele tiden. M. K. Kleppe har virket der flere måneder. Forsamlingen har gått fram. Endel har kommet med og det er forholdsvis god søkning til møtene. De arbeider med teltvirksomhet i Lier. Det er meningen at br. Ruben Dammen skal virke der i år også.

MJØNDALEN:

I Mjøndalen er arbeidsforholdene vanskelige. Mange arbeider på innskrenket tid og fler er helt ledige. Str. Valborg Gommerud har virket der en tid.

SKI:

På «Bethel» holdes møtene regelmessig. Daniel Nilsen har hatt møter der onsdag av og til. Det er jo ikke så lang vei fra Oslo. Ruben Dammen var i Danmark da krigen brøt ut og fikk først tillatelse til å reise heim etter at krigen var over her i landet.

ASHEIM, HURUM:

De første dager etter 9. april var bedehuset opptatt av evakuerte og det ble bare et møte i privathus. Siden hadde de fellesmøter med pinsevenner da deres lokale også var opptatt av evakuerte og ble lengere beslaglagt. Siden har møtene gått som vanlig. Søndag 30. juni har de stevne.

SVELVIK:

Svelvik har hat liten føling med krigshendelsene, men på grunn av arbeidsinnskrenkning har også dette vakre stedet i Drammensfjorden fått føle sin del av trykket.

Forsamlingen på «Karmel» har hatt sine møter som vanlig. I de senere år var det også en liten flokk som holdt møter i Logelokalet. De har nå gått sammen med forsamlingene på «Karmel» og det er igjen bare en boende døpt menighet der.

HOLMSBU:

Møtene har fortsatt som vanlig. E. Thoresen har deltatt i møtene de siste dager.

SÆTRE:

Møtene i Sætre holdes som vanlig. Pastor E. Sørensen har virket der av og til i vår, elers har det vært lite be-

søk av predikanter. Det er også der blitt vaktskifte når det gjelder ledelsen. Br. Abrahamsen, som har stått trofast ved ledelsen i mange år, har trukket seg tilbake, og br. Fredrik Svendsrud er nå den ledende broder.

Predikanter som ønsker å besøke stedet må skrive til Fredrik Svendsrud, Sætre i Hurum.

PA SYKKELTUR MED EVANGELIET.

Var så heldig i vår, før krigen begynte, å få kjøpt en sykkel. Tenkte da å bruke den til småturer rundt Sarpsborg for å kunne besøke de små stedene hvor vi virker, og har fått anmodning om ha møter. Så kom krigen og kullkastet alle planer, men sykkel ble enda mere nyttig enn tenkt.

Etter å ha tatt noen turer til Var-teig, Skjeberg og flere steder ble det en ukes møter hos vennene på «Salen», Fredrikstad Ø. Br. Bustgård var da internert i Sverige og br. Thorleif Karlsen ledet møtene sammen med de andre brødre. Særlig på «Elverhøy», et lokale ved Selbak, var det mange folk. Møtene var åpne og gode. Så bar det til Rygge og Moss. Søndag hadde forsamlingen på «Logen», Moss, utfukt til Dilling og en del fra Rygge var nok gått dit. Brødrene Hans og Syver Utne var i Oslo hos Thor Sørli. Thomas Søgård står nå som forstander eller ledende bror der.

Møtet på «Logen», Moss, var godt. Fikk atter bo hos Syver Utne og J. Lind. Begge steder har de alltid hatt en åpen heim for Herrens vitner og de vil høste lønn for det.

Var også på et møte i Råde. Brodin og Syver Utne og undertegnede m. fl. vitnet om Gud. Det var interessant og velsignet å se at også der var sjele kommet over på Guds side. Det er jo gammelt virkefelt for de frie venner. Br. Lind og Kristiansen fra Moss har virket der til velsignelse for vel 20 år siden. Flere ble da frelst og døpt. Enda lenger tilbake virket br. Nilsen, som nå er vaktmester på «Logen» der og nå er det brødrene fra Rygge med br. Brodin i spissen som arbeider der. Med Guds hjelp og brødres arbeid kan det bli en stabil forsamling der.

Søndag 16. juni rullet det til Larkollen. Her fikk vi et godt møte. Etter møtet smakte det fint å bli budt på deilig aftenmat hos en søster der. Br. Jansen og hustru var på en liten

ferietur og sammen hadde vi en riktig koselig stund hos den gjestfrie søster. Ved midnattstid kom jeg fram til Moss og hos Lind fikk jeg fram herberge. Dagen etter stod jeg gjennom Våler og Hobøl til Ski. Hos br. Oskar As var det neste hvilested og neste dag til Oslo. I Hobøl hilste jeg på evangelist Julius Sørensen, som var der og hadde møte. Hos familien Slangsvol står også heimen åpen for Guds folk.

Var også innom og hilste på misjonær og hustru i deres koselige heim ved Langhus stasjon. Br. Fjeld var innbudt til å komme til Hadeland og tenkte reise dit samme uken. Etter å ha spist middag og hvilt der gikk det til Oslo og derfra til Drammen. Etter en dags opphold hos br. Erling Syvertsen bar det til Hurum via Svelvik. Hos br. og str. Jakobsen fikk jeg atter herberge og deltok torsdag på møte på «Karmel», Svelvik. Det var et åpent og godt møte og en sjel bøyde sine kne og overga seg til Gud. I Svelvik ble herberget hos Voldens. Lørdag var det møte hos br. Thorleif Pettersen på Bogen ved Svelvik. Her deltok også en evangelist, Mortensen fra pinsevennene og vi hadde et godt møte. Så slutter vi her. På gjensyn senere.

Hvilke rike anledninger man kan ha til å arbeide i evangeliets tjeneste på en slik tur. Med sykkel kan man komme innom små og store steder. Rekke å besøke sjuke og dele ut traktater m. m. En predikant har jo som regel flere timer om dagen som kan benyttes på så måte.

G. I.

Ord til ettertanke.

Leste for noen år siden en liten bok som het «Andelig oppvåkning» av Finny. Misjonær Gofordt sier i forordet, at disse Finnys anvisninger hadde misjonæren preket og det ble vekkelse blant Guds folk. Dene bok ble en stor årsak til en vekkelsesbølge som for noen år siden veldet fram over China. Finny sier: Synderes ugudelighet må knuse våre hjerter og vi må bli fylt av ånden. Det er enhver kristens plikt. Luther sa: Den som Guds ånd får opplyst gir gjerne alt han eier for å redde sjeler fra helvede. Endelig kan nevnes at man må gjøre bruk av de arbeidere Gud sender.

M. G.

MISJON
Fritt, uavh
bladet utgis
jonskomité.
nåden. I
Alle brev
redaksjon
der adresse:
«Misjon
Abonnement
are, kr. 2.22
r. år. Til
00 pr. år.
ets postan
nærene. A
å ha spist middag og hvilt der gikk
det til Oslo og derfra til Drammen.
Etter en dags opphold hos br. Erling
Syvertsen bar det til Hurum via Svelvik.
Hos br. og str. Jakobsen fikk jeg
atter herberge og deltok torsdag på
møte på «Karmel», Svelvik. Det var
et åpent og godt møte og en sjel bøyde
sine kne og overga seg til Gud. I
Svelvik ble herberget hos Voldens.
Lørdag var det møte hos br. Thorleif
Pettersen på Bogen ved Svelvik. Her
deltok også en evangelist, Mortensen
fra pinsevennene og vi hadde et godt
møte. Så slutter vi her. På gjensyn
senere.

M
er i en va
fortiden ik
ger ut av
Guds fo
med misjo
inn midle
snart åpne
Det tren
i vårt ege
vide våre
Det er ik
syn. Gud
Håper v
regelmess
br. Hvis
flere nr. s
og vi har
Utenlan
Fu
«Om j
måtte je
kvinne
ner er b
derlige v
neste, hv
ne. Om
ville I s
alt, og j
det hard
aldri ho
givelse t

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaktionskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 for år. Til utlandet koster bladet kr. 100 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være sendt senest 14 dager før kvartals slutt.

Misjonsarbeidet

er i en vanskelig stilling nå. Det er fortiden ikke anledning å sende penger ut av landet.

Guds folk må allikevel ikke slutte med misjonsmøter, men la oss samle om midlene som vanlig. Det kan snart åpnes igjen.

Det trengs også penger til arbeidet i vårt eget land. Nå er tid til å utvide våre arbeidsgrener her heime. Det er ikke tid til mismot og svartsyn. Guds sak er alltid seierens sak.

*

Håper våre abonenter nå får bladet regelmessig. Vi sender det nå som før. Hvis noen ikke har fått et eller flere nr. så kan dere skrive etter det, og vi har enda endel på lager.

Utenlandsposten er enda usikker.

Full overgivelse.

«Om jeg skulle beskrive mitt liv, måtte jeg vise eder hvorledes en vinne med ganske alminnelige evner er blitt ledet av Gud på forunderlige veier for å utrette i hans tjeneste, hva han selv har virket i henseende. Om jeg kunne fortelle eder alt, ville I se hvorledes Gud har virket, og jeg selv intet. Jeg har arbeidet hårdt, det er det hele, og jeg har aldri holdt noe tilbake i min overgivelse til Gud.»

Florence Nightingale.

Om vårt hjerte fordømmer —

«Om enn vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting.»

1. Joh. 3, 20.

Merk de ordene: Gud kjenner alle ting — derfor skal han felle en annen dom enn vårt hjerte.

Hvordan skal det forstås? — Kristus sier at *hans legeme og blod ble utgytt for oss*. Er ikke det sant at om du kunne rett tro og besinne hva det veier at Guds Sønn har gitt sitt legeme og blod for oss, da skulle du begynne rope av idel fryd og si: «Alle synder er mot dette som ingenting, som en gnist mot det store havet.»

Men just så ser Herren det bestandig. I himmelen holdes Kristi blod bestandig høyt i ære. Der gjelder det mer enn hele verden.

Du og jeg, vi har så ynkelige hjerter at de ingen stund kan holde fast på og besinne det som dog er større enn hele verden. For våre mørke og skrøpelige hjerter er Kristi blod av ganske ringe verd, men for Gud er det bestandig av umåtelig og uutsigelig verdi.

Dette er den ene grunnen til at nåden er uforanderlig. Men Johannes sier også: «Gud kjenner alle ting.»

Det er en feil tanke hos oss at vi synes at Gud ser våre synder bare da og da, når han likevel har sett dem alle fra begynnelsen. Han ser i et øyeblikk alt hva som vil gjennomtrengte hele livet vårt. Skulle han noensinne for noe slikt forkaste oss eller bli trett av oss, så ville han aldri ha begynt med oss, — med å frelse oss, dra oss til seg og benåde oss.

C. O. Rosenius.

Nød dem å komme inn.

Gå, når Ånden minner deg, den øde vei til Gasa for å vinne en sjel for himmelen. De fleste er vunne ved personlig påvirkning. Det var dette som smeltet mitt hjerte og bragte meg til Kristus. En broder kom og la sin arm om min nakke og bad ømt og kjærlig om å komme til Kristus, dette brøt min motstand og brakte meg på kne for Kristi kors. La de ufrelste føle at det ikke er en forretningsmessig ting, men en hjertesak for deg å se dem frelst. Kolde hjerter vinner aldri sjeler for Gud, de ufrelste forstår godt når det er et brennende hjerte bak de kanhende stammende ord. Dette griper fatt i de indre strenger . . . «Dypt på hver hjertebunn finnes der strenger, slappet av synden, dog stemmes de kan, rør dem med venlighet, snart vil du finne, kjærlighets ånd kan slå tonene an.»

Gå straks når Herren minner deg om noen du skal tale til. Skynd deg, for sjele står på spill, vakt deg at de ikke dør mens du nøler. *Tal alvorlig med dem, spøk ikke med disse hellige ting, at du ikke skal aktes som en der driver gjekk. Forsøk å gripe dem, å vinne dem for Herren. Paulus holdt ikke opp i tre år å formane hver eneste en med tårer. A,*

hvor vi trenger mere av den hellige nød for sjelene. A bli kristne som bærer de ufrelste på sine hjerter som en tung byrde. Paulus ønsket at han selv måtte være en forbannelse bort fra Kristus, om han derved kunne få frelst sine brødre, sine frender etter kjødet, Israels folk. Hvor beskjæmmende dette er for oss, hvor kolde og lunkne vi dog er når det gjelder sjelenes frelse. Hvor redd for umaken og for selvfornektelse. Hvor vi verner om vår egen bekvemmelighet og vil lite og intet ofre for å komme de synkende tilhjelp. Livingstone, den store varmhjertede misjonær, sa en gang: «Tal ikke til meg om offer, jeg har bare gjort min plikt og det som det påla meg å gjøre. Jeg har aldri brakt noe offer.» Hva skal vi da si?

Jesus søkte den enkelte. Han måtte, leser vi gå om Samaria. Og grunnen var den at han visste om Samarias arme datter, syndbetyngt og sjelesjuk der trengte til nåde og lekedom. Den som sikter på den enkelte, sikter ikke forbi målet. Ta sikte på en bestemt, bed for dem, og så — i det rette øyeblikk kan du tale med dem om Jesus. Kjøp den beleilige tid. Som epler av gull, med

billedverk av sølv er et ord talt i rette tid.

Det griper et menneske at noen spør etter deres sjel. Og enkeltvis er det også lettere å komme dem til hjelp, løse dem ut av deres personlige vanskeligheter og føre deres trinn inn på fredens vei.

Det behøves pågående sjelevinner, der lik Natan tør gå til rette vedkommende og rope ut: «Du er mannen!» Etter nokså inngående studium har jeg kommet til det resultat at hva som kroner enkeltes anstrengelser med slike glimrende resultater er deres store pågåenhet i det sjelfrelsende arbeid. Det kan vel hende at man vil bli kritisert, spottet, beskyldt for uviselighet o. s. v. De sovende liker ikke å bli vekket. Dog tror jeg at ingen skal bebreide oss på den store dag da de frelste samles, at vi var for pågående for å redde deres sjele. — Vel å merke hvis vi gikk i Herrens og ikke i vår egen ånd.

Hørte om en mann som holdt på å drukne. Det var ingen annen måte å få ham inn i båten på og så hugg de båtshaken i ham. En annen jeg hørte om ble trukket opp etter håret. Drastisk, men den eneste måte å redde dem på. Vi husker kanskje for en tid siden den forrykende storm som raste og hvorved det ene skip etter det annet fra Bergen gikk under. Det fortelles fra et av dem, skipet «Karmt,» at kapteinen hadde brukket benet og var helt hjelpeløs. Det ble telegrafert fra redningsskipet «Veni» at de skulle finne en dør, bore huller i den og surre kapteinen fast til døren. Dette viste seg imidlertid å være ugjørlig og man surret ham inn i en seilduksepose. Der ble så skutt en line over til «Karmt,» det ble laget en redningsstol og kapteinen med sitt brukne bein ble trukket mere under som over vannet, uten at det hørtes en lyd fra kapteinen. Selv da han skulle hales over rekken og en mann grep fatt i det brukne bein var det ikke så meget som en klynk å høre, og snart lå han godt og varmt i sin køyse og hvilte seg ut etter sine strabadser. Hovedsaken var at han var frelst.

Gå og redd sjele, forman dem, true dem, bare gjør noe for dem. Det er gruelig å vite at sjele går mot det brennende helvete og intet gjøre for å redde dem. Vite om det lekemiddel der kan leke verdens nød og al-

likevel beholde det for seg selv. Hva ville man si om en der så at naboens hus var ibrann og allikevel ikke ropete: «Brand, brand?» så at folket kunne redde seg ut av det brennende hus. Og allikevel er ikke det så daddelverdige som at kristne er likegyldige mens verden går mot avgrunnen. Å, at ingens blod må kreves av vår hånd når regnskapstimen kommer. Nød dine kjære, dine naboer og arbeidskamerater. De ringe bestrebelses skal bære rike frukter. Bare vi er fylt med Kristi kjærlighet vil vår mester undervise oss om de rette metoder og ved sin And føre oss dit hvor klenodiene ligger. Jesus sier: «Følg meg, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere.

*

Nød dem, nød dem, gå til de fortapte sjele og nød dem å komme inn. La oss se på liknelsen hvorfra vår tekst er hentet. Gå til dem som unnskyller seg. Gå til den travle landmann der absolutt må se sin aker, og fortell ham om verdens forfengelighet, samt om det skjønne land hisset der mere enn oppveier verdens herlighet. Ryst ham opp av sin dorskhetstilstand, fortell ham om den rike bonde og om evighetens alvor. Gå til den rike kjøpmann der nyss kjøpte de fem okser, by fram for ham de uforgjengelige skatter som fåes uten penger og uten betaling. Gå til de nygifte, gå til den unge mann der for sin unge bruds skyll unnlater å komme til den store nadverd, gå og be dem inn til lammets bryllup. Å hvor mange det er som unnskylder seg ned til helvede. Gå å slå deres undskyldninger ned, overbevis dem, argumenter, nød dem å komme før døren lukkes for dem.

Gå også til de mest forkomne, nød de fattige, vanføre, blinde og halte å komme. Be dem inn at huset kan bli fullt. Du kjenner kanskje noen fattige eller sjuke i en eller annen bakgate, gå og søk å vinne dem for Kristus. Kanskje en krøpling som selv ikke kan gå til Guds hus, du kunne låne ham en stol eller vogn og kjøre dem til lokalet hvor Guds folk samles. De er sikkert en fruktbar jordbunn. De fattige er som regel mere mottakelige for Guds ord som de rike. Jesus sier at det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåleøyse som for en rik å gå inn i Guds rike. Gå ut på gatene, veiene og ved gjerdene. Be til bryllups så mange I

finner. Gå til de verste blant syndere, til bermen, til samfunnets utskudd. Det er tusener som vandrer langs landeveien, tusener sover hver natt i fabrikkene. Å at vi kunne nå noen av dem med det glade budskap. Gi dem en traktat å si: Jesus elsker deg. Det kunne være et livsens ord til et stakkels menneskevrak og en juvel i Jesu krone. Mange vansnøkket bak fengslets mure, andre på sjukehusene. Det er sjele som skal frelles, inne i de fattiges boliger, hvor nøden hersker og fattigdommen har satt sitt stempel. Det er hunger etter å høre Guds ord. La oss spre de gyldne sedekorn på de steinrike åkre. Der skal den bære rik frukt.

Axel Nilssen.

Kvitteringer.

Til Berger N. Johnsen er innkommet i kvartal 1940.

Nr. 80	kr. 10.00
» 81	» 10.00
» 82	» 5.00
» 83	» 10.00
» 84	» 50.00
» 85	» 5.00
» 86	» 11.00
» 87	» 10.00
» 88	» 5.00
» 89	» 30.00
» 91	» 12.00
» 92 Holmsbu kvinneforening	» 100.00
» 96	» 10.00

Tils. kr. 257.00

Til Desmond, India.

Nr. 90	kr. 25.00
» 93 Venner, Espeland	» 80.00
» 94	» 14.00
» 97 Venner Sætre	» 150.00

Tils. kr. 269.00

Kvittering for 2. kvartal kommer senere.

Hjertelig takk

G. Iversen.

Sølvbryllup

kan feires 16. juli av evangelist Julius Sørensen og hustru Alfchild.

Sølvbrudeparrets adresse er: Askvold, Teie post pr. Tønsberg.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.

MI

nummer 12-13.

FR

Kjære Misjons-Røst

Guds nåde og

«Store ting

imot oss, vi

Av hele vårt hj

med salmisten dis

men jeg her har s

en åpner sin vei f

kan da stenge det?

egen vei for steng

Vi er indelig takk

dag at vi igjen kan

fort fra vårt k

antsun, som vi n

erlatt. — Men pri

en har ligget på

den for folket d

fort alt for å gi

er var en av vår

beidet der til s

ppmuntring da ha

ortalte oss disse k

armet våre hje

ann, kjære søsken

beider for oss.

alder oss til og d

shag rikt over v

Det er godt å v

smektiges sterke

er på rettferdig

ovns skyld og ha

kjærlighet. —

Vi ser nå fram

seier for Lantsu

orte tid vi kom t

tt fram. Husbe

algnede stunder

en til hjertene og

us. Det har alt

er både med bar

les arbeid i mis

dt besøkt og v

le og sjuke har

us.

Likeledes